

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Forespørgslen går ud på, hvad regeringen vil gøre for at få beskæftigelsen op på samme niveau, som den var, da regeringen kom til i november 2001. Da regeringen kom til efter valget i 2001, var det i en periode med international afmatning, som vi, der var aktive på arbejdsmarkedet, kunne mærke med start allerede i 2000. Der var tydelige tegn på en afmatning, som ville få beskæftigelsesmæssige følger for det danske arbejdsmarked. Vi kunne se, at det blev vanskeligt at afsætte varerne på verdensmarkedet. Derfor var der mange virksomheder, der allerede i begyndelsen af 2001 var begyndt at overveje afskedigelser. Dette blev forstærket efter 11. september 2001, hvor afmatningen virkelig tog fart. Nu er det sådan, at afmatning næsten pr. tradition altid er slået igennem på det danske arbejdsmarked med ca. 1 års forsinkelse, hvilket også skete. Derfor mærkede vi først reelt en nedgang i 2002.

Gennem 1990'erne så vi et globalt opsving. Det førte til, at vi sidst i 1990'erne nåede ned på en arbejdsløshed, hvor der blev talt om, at vi havde næsten fuld beskæftigelse. Der er ved fuld beskæftigelse tale om en arbejdsløshedsprocent, der ligger på omkring 3,6-3,8. Jeg kan ikke lige huske det nøjagtige tal. Men vi havde en sæsonkorrigeret ledighed på 5 pct., og der var tale om 141.000 ledige. Det vil sige, at det, som er almindeligt anerkendt som fuld beskæftigelse, vil være et tal, der ligger omkring 100.000-115.000 ledige på den ene eller den anden måde, og det betyder, at vi var ca. 30.000 fra fuld beskæftigelse. Og der blev talt meget om, at det var nødvendigt med øget indvandring, for at der var arbejdskraft nok.

Det er bemærkelsesværdigt, at det er de samme partier, der var fortalere for øget indvandring, som i dag råber højest om, at der er for stor ledighed, og det synes jeg ikke rigtig hænger sammen. Det har derfor også betydning, at vi i dag har mindst 60.000 indvandrere og efterkommere fra tredjelande, der er meget svære at få ud på arbejdsmarkedet, og det er selvfølgelig et stort problem. Det er også en gruppe, der ikke har den store interesse i at tilpasse sig det danske samfund.

I dag er der en arbejdsløshed på 6,3 pct. svarende til 173.300 ledige eller sagt på en anden

måde: 58.000 fra det, som vil sige fuld beskæftigelse. Man kan så spekulere på, hvordan det vil have set ud, hvis vi ikke havde fået lavet den opbremsning i indvandringen, som Dansk Folkeparti har kæmpet for, og som stadig er nødvendig. Det er trods alt vigtigst at få den store gruppe af ledige i arbejde, som vi har, før der kan blive tale om yderligere behov for indvandring.

Derfor er det også endnu mere sørgeligt, at der i det sidste par år er blevet ført det, som vi vil kalde en skræmmekampagne fra socialistiske partier og fagbevægelsen over for den danske befolkning. Det er altid sørgeligt, når nogen mister et arbejde, og én ledig er én ledig for meget, det skal der ikke være nogen tvivl om, men at lave det til den store katastrofe, som nogle gerne vil gøre det til, synes jeg er at gå lige lovlig vidt. Vi skal selvfølgelig altid bekymre os om dem, der er ledige, og se, hvad vi kan gøre for at få dem i arbejde igen hurtigst muligt.

Det er også derfor, at Dansk Folkeparti har været med i en hel del tiltag, der giver mere beskæftigelse. Det gælder beskæftigelsesreformen; det gælder det generelle skattestop, som DF støtter; det gælder forårspakken med skattelettelser, der skulle føre til flere i beskæftigelse, hvor vi hæver rådighedsbeløbet for familier med 7,9 mia. kr.; det er at fremrykke offentlige investeringer i finansloven for 2004.

Kl. 17.30

Derudover er der de penge, vi har afsat til arbejdsmarkedsuddannelserne i forårspakken. Vi havde stillet krav til regeringen om, at der skulle afsættes flere penge til kortuddannede ledige med mere end et års ledighed, hvor der er afsat 100 mio. kr.; der er afsat 100 mio. kr. til kortuddannede på strategiske beskæftigelsesområder; 50 mio. kr. til bedre muligheder for nyledige; der er bedre mulighed for kommunerne til at sikre, at unge kontanthjælpsmodtagere får en uddannelse; der er danskundervisning til faglærte med læse- og staveproblemer; der er opkvalificering af ansøgere til SOSU-uddannelserne; der er AC-pakken.

Samtidig er Dansk Folkeparti indstillet på, at vi skal have hele vores arbejdsmarkedsuddannelsesområde endevendt. Der skal sorteres i efteruddannelserne. Hvad hjælper det at fastholde kurser, der ikke fører til andet end at beskæftige dem, der underviser? Det duer ikke, og derfor skal der nytænkning til. Det skal være kurser, der fører til noget, der skal undervises i, og det skal vi have taget hul på i 2005.